

Маленький світ
У далині темніє смуга лісу,
Повітря, просто свіжості криниця.
Відсунув ранок снів пухку завісу
А в світлі сонця біло сніг іскриться.

Лишивши присмак снів на підвіконні
Іду в природу, щоб душа розквітла,
Нехай холодні променів долоні,
Але душа їх ніжна, чиста. світла.

Тремтить, тремтить струна надії дзвінко,
Рушаю в день, лишаячи тривоги.
Давно за мною скучили сніжинки,
Цілують щоки, падають під ноги.

І я за ними скучила, бо звісно,
Природу їхню знаю загадкову.
Від радості здається серцю тісно,
І чистий аркуш я готую знову.

Не наздогнавши днів минулих миті,
Не повернути втраченого звісно,
І я живу в своїм маленькім світі,
Чи світ в мені, хоча йому там тісно.